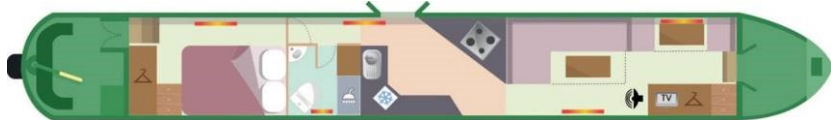

14. Anglie 2012 – Kennet & Avon Canal, Bristol

Ještě v lednu jsme se rozhodli k druhé plavbě toho roku, tentokrát zase do Anglie. Naši posádku rozšířil otec Káji, Karel. Asi taky proto, abychom se vyhnuli komunikace v angličtině, tentokrát i já mohl odkázat Anglány na „u kolegy“. Vybrali jsme oblast kolem Bristolu, Kennet & Avon Canal. Proč zrovna tam? Charterové lety z Prahy do Bristolu byly v lednu 2012 cenově skutečně zajímavé. Zajistil jsem letenky pro 4 osoby, včetně zapůjčení auta přímo na letišti v Bristolu a prvního noclehu kousek od letiště, protože přilet byl ve 23:15 hodin – odlet z Prahy v deset večer.

Původně jsme měli rezervovanou loď Foxcub pro 2 osoby s přistýlkou. Po rozšíření naší posádky jsem přeobjednal na větší Foxtail. Pevné dvoulužko a 2 rozkládací jednolůžka už nám snad bude stačit. Loď je 15,3m dlouhá, což je nejdelší co jsme zatím měli. Cesta byla opět naplánována v přehledné tabulce.

Dovolená Anglie 13.9.-23.9.2012										
datum	čas odjezdu	start	cíl		km	doba cesty	čas dojezdu	Kč		celkem Kč
13.09.2012	18:30	Chabařovice	Letiště Praha	parkoviště	90	1,5	20:00	216	31	25,25
	22:00	Letiště Praha	Bristol	letadlo		2,0	23:05	12001,57		12 002
	23:15	Bristol letiště	Bristol letiště	Old Farm Accors Guest House				0	105	3 240
14.09.2012	9:00	Bristol letiště	Foxhangers Canal Holidays	půjčení auta, loděnice	60	1,5	12:00	144	6 500	6 644
	15:00	Foxhangers Canal Holidays	Bath a zpět	loď do 21.9.	130	7dní	9:00	27824,71	6 624	34 449
21.09.2012	10:00	Foxhangers Canal Holidays	Clevedon, Colehouse Lane	Warrens Village, ubytování chata	75	2,0	16:00	4891,53	180	5 072
22.09.2012	10:00	Clevedon, Colehouse Lane	Bristol	výlet	80	8,0	18:00		192	192
23.09.2012	10:00	Clevedon, Colehouse Lane	Bristol letiště	výlet, odevzdání auta	80	5,0	15:00	192		192
	16:20	Bristol letiště	Letiště Praha	letadlo		2,0	21:20			0
	22:00	Letiště Praha	Chabařovice	z parkoviště	90	1,5	23:30	216		216

Příprava byla tentokrát oddělená, Karel s Kájou si zabalili sami, mamina pro nás dva. Jako obvykle, já měl na starosti tu servisní část našich potřeb. Museli jsme ale respektovat váhové limity charterového letu. Opět jsem musel řešit zásuvkové připojení do EE sítě. Karel měl za úkol připojení k internetu na notebook, což byl nakonec problém, ale vyřešilo se to na místě.

Na letiště Praha-Ruzyně jsme odjeli naším autem a zaparkovali v předem rezervovaném parkovišti poblíž letiště. Trochu nás zaskočilo delší odbavení obsluhy parkoviště a pak přesun na letiště, měli jsme to nakonec akorát k odbavení. Po příletu do Bristolu jsme se nechali odvést do hotelu Old Farm Accors Guest House. Příjemný hotel. Ráno jsme pak posnídali ještě z vlastních zásob a vydali se k půjčovně aut. Převzali jsme malé autíčko Opel Corsa (v Anglii pod názvem Wauxhall).

Hodně práce nám dalo vtěsnat do autíčka naše zavazadla, některé museli mít pasažéři na klíně a pod nohama. A pak to nastalo, když jsem poprvé měl řídit auto s typickým pravostranným řízením. Chvilku to trvalo, než jsem přišel na všechny rozdílné pozice a funkce, když cestu po anglických silnicích vpravo už jsem měl z minulosti celkem nacvičenou. Pomocí naší navigace jsme se dostali až k našemu mateřskému přístavišti Lower Foxhangers Farm. Ještě před přebíráním lodě jsme v restauraci poobědvali. Pak jsme se všichni oblékli do připravených nových triček.

Karel si ještě odzkoušel řídit Opla, ale po několika metrech toho zanechal s tím, že si to po zbytek naší cesty odpustí. To bylo převzetí lodi! Karel všechno domlouval s technikem loděnice, já jen sledoval a kýval hlavou, jak všemu rozumím. Protože už máme zkušenosti z předchozích 2 plaveb po anglických kanálech a s podobnými hausbóty, bylo vše ještě jednodušší. Po převzetí lodi a naložení se všemi zavazadly jsme odrazili z přístavu na naši plavbu. Karel jen nestačil koukat, jak je ta loď dlouhá a jak se vejde do zatáček, tunelů a zúžení. Po několika kilometrech už s tím neměl problém, ani náš druhý plavčík Kája.

Tradičně byla první zastávka na kávu, když nás po zkušební plavbě z lodi opustil technik co nám loď předával. S posádkou jsme si vše vysvětlili, Kája nebyl nijak nadšený, že musí mít po dobu plavby na sobě záchrannou vestu. Ale to je v Anglii dané pravidlo. Pak nás už čekal první padací, tedy spíše výklopný, most – Sells Green Swing Bridge. Těch jsme nakonec propluli celkem 24, z nichž některé byly jen na proplutí, některé ale jsme museli z vody odklopit a po proplutí zase otočit zpět. A nebyla to lehká práce, všechno ručně tahem za podobnou kládu, jako na zdymadlech.

Nejdříve jsme tedy vyrazili směrem na Bristol. Po proplutí prvních 3 zdymadel jsme už hledali místo pro ukotvení. První spací zastávku jsme měli u městečka Seend Cleve s parádním Pubem Barge Inn na břehu kanálu. Tam jsme si po procházce okolím dali večeri.

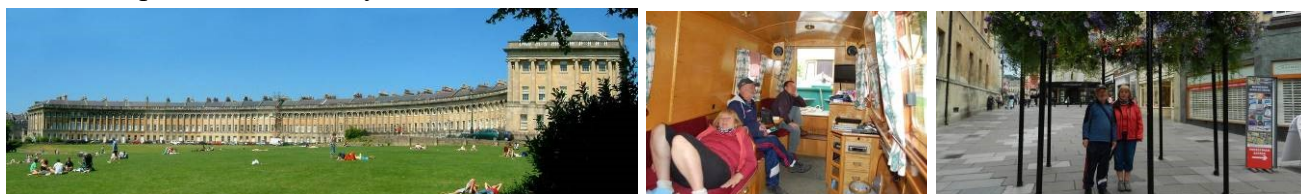
Ráno snídane byla, stejně jako po celou cestu, v režii maminy a Karla, já s Kájou jsme se nechali od nich obsluhovat. Odplouvali jsme po deváté hodině v sobotu 15.9. Po cestě jsme se zastavili na kávu u Semingtonu a pokračovali až do oběda. Uvázali jsme před městem Bradford on Avon. Z dálky se nám město líbilo, tak jsme se ještě posunuli blíž do městského přístaviště. Opravdu pěkné městečko jsme si prohlédli, ale ještě jsme si naplánovali zastavit se i na zpáteční plavbě.

Pak už jsme vypluli dál. Přišel první a snad i poslední karambol této plavby. Po krátké přehánce byla paluba lodi kluzká a na to doplatil Kája. Po úzkém rantlu kolem kajuty se přesouval k mamince dopředu a přitom uklouznul a spadnul do vody. „Muž přes palubu!“ Stane se. Kája strachy volal co má dělat, tak jsem vypnul motor a poradil jsem mu, aby doplaval ke břehu a vylezl na břeh. Tedy spíše došel, protože hloubka kanálu byla něco přes metr. Tak se stalo, Kája došel k nejbližšímu možnému molu, tam jsme dopluli loď, Kája nastoupil, všechno ze sebe svlékl a po osprchování teplou vodou se oblékl do suchého. Zasmáli jsme se tomu a pro Kāju to byla dobrá zkušenost jak se napříště po lodi bezpečně pohybovat.

S dobrou náladou jsme dopluli do přístavu města Monkton Combe. Už byla skoro tma a zrovna všechna místa městského mola byla plně obsazená. Nakonec se nám podařilo místo najít a loď uvázat už trochu mimo městečko. Sušili jsme oblečení Káji a Karel se pokoušel o internetové připojení na notebooku. Ráno v neděli 16.9. jsme se s maminou prošli po městečku, nedělní klid byl pro nás to pravé, co po ránu potřebujeme. Karlové ještě spali, ale když jsme přišli z procházky, Karel už pracoval na snídani. Protože jsme si chtěli užít trochu víc Bath, největší město na naší plavbě, dopluli jsme do městského přístavu už po jedné hodině odpoledne. Dali jsme si oběd z lodních zásob a trochu odpočívali po náročných dnech. Pak už jsme vyrazili do města, ale protože jsme ještě trochu líní, zaplatili jsme si projížďku otevřeným autobusem po celém městě s výkladem přes sluchátka. To nás moc nezajímalo, raději jsme se dívali. Pak jsme to zatáhli do Pubu u přístaviště. Krásný den.

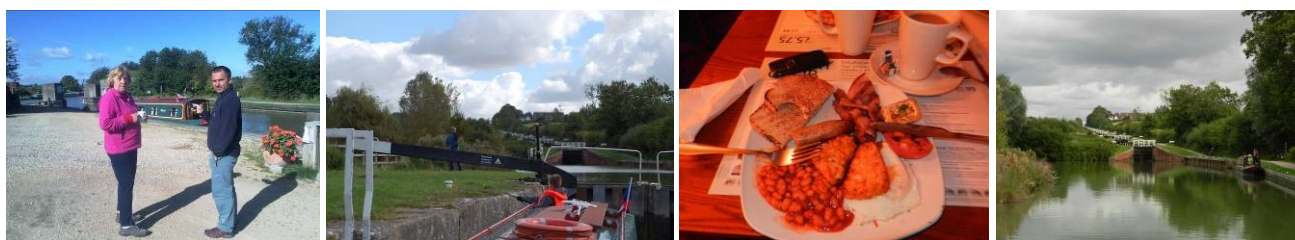
Pondělí 17.9. jsme začali samozřejmě snídaní a pak jsme vyrazili na nákup do města, abychom doplnili zásoby. Konečně bylo všude otevřeno, protože byl všední den. Proplouváme nádherným prostředím s tunely, množstvím zatáček a mostů. Tady se ukazuje spolehlivost v řízení lodi. U Bathamptonu jsme uvázali na krátkou kávovou pauzu. Pak u Clavertonu jsme zastavili na delší zastavení na oběd spojené s krátkou procházkou po městečku a okolí. Hezké městečko. A plno kachen a labutí, které jsou navykly na krmení z lodi nebo na břehu, jsou pěkně drzé a někdy i vlezlé.

Dopluli jsme odpoledne přes aquaduct Avoncliff až k městečku Westwoodu a uvázali jsme u městského mola na noc. Procházku jsme dali kolem městečka uprostřed luk a pastvin. Mezi kravičkami se Kája cítil velice dobře. Ale bavili jsme se dobře všichni. Ráno jsme pak pokračovali až do již známého města Bradford on Avon. Na procházce městem jsme si dali oběd v restauraci. Všichni kromě mne si dali nějakou rybu, já klasiku, kuřecí steak. Anglické hranolky nám všem opravdu chutnají, je to jiné, než u nás, ty tenké cinkající a přesmažené. Pak jsme našli dobré místo na spaní u Seend Cleeve, asi hlavně podle dobře vypadajícího Pubu přímo u břehu kanálu. The Barge Inn. Že už jsme tam byli? Ano, při zahájení naší plavby jsme tam taky spali. A protože se to líbilo, zopakovali jsme si to. Museli jsme se řádně připravit na fyzicky náročný další den, kdy nás čeká Caen Hill!!!

Ve středu 19.9. dopoledne jsme si dali kávovou přestávku v našem domovském přístavu a trochu jsme odlehčili lodi přenesením nepotřebných věcí do našeho zapůjčeného auta. Pak už jsme se přesunuli pod soustavu 29 zdymadel – kaskádu Caen Hill. Protože právě probíhalo splavování kaskády shora od Devizes, měli jsme dost času na oběd. A už nás čekala makačka, stoupaní kaskádou 29 zdymadel. Absolvovalo to s námi i několik dalších lodí, po dvojici v každém zdymadle, jehož osádky postupně připravovali zdymadla na proplutí. Vzájemně jsme se střídali, ale dřina to opravdu byla. Po absolvování posledního zdymadla nahore nad Caen Hill se objevila krásná restaurace Black Horse Inn s venkovní zahradou přímo u kanálu. Tomu jsme nemohli odolat. Dali jsme si večeři. Zasloužený dárek po takové dřině. Jen jsme ještě museli s lodí doplnout do městského přístaviště, abychom tam strávili předposlední noc. Ráno vyrazili všichni, kromě mne, na snídani ve městě Devizes. Typickou anglickou snídani. Já jsem si mezitím dal procházku zajímavým městem s typicky anglickými rodinnými domy a bezplotové zahrádky u nich. To jsem v Anglii vždycky obdivoval. Přitom jsem nakoupil pár obrázků a věcí na památku.

Poslední den na kanálu jsme zahájili po té vydatné snídani splavováním kaskády zdymadel. I když to je klesání, dřina je to stejná. Na nás už se přeci jenom projevovala únava z celého týdne, tak jsme opravdu museli zabrat střídavě všichni. Kája si taky trochu zdřímnul při čekání na uvolnění vrat, možná taky po té vydatné snídani, já ho trochu napodobil. Náročnější to bylo o to, že s námi ten sjezd neabsolvovala jiná loď. Dole jsme si společně oddechli a dali si pauzu na opožděný oběd. Pak už jsme dopluli jen do našeho přístavu, kde jsme loď uklidili a naše půjčené autíčko zaplnili opět až po střechu.

Předání lodi proběhlo bez potíží. Zbytek našich věcí jsme nacpali do auta a odjeli jsme přes Bath do Bristolu.

Užili jsme si pěknou procházku po Bristolu. Doplnili jsme taky svoje zásoby hotových peněz z bankomatu. Zajímavé byly různé sochy a sousoší v parcích středu města, Karlové navštívili expozici na starém trojstěžníku na pobřeží a výstavu starých autobusů.

Hlavním zážitkem byl náš oběd v ZA ZA BAZAR. Chvíli nám trvalo, než jsme pochopili systém úhrady předem, což bylo vlastně předplatné všeho co stačíme za 2 hodiny sníst. Velká jídelna s režimem tzv. švédských stolů. Bylo tam asi 6 boxů s různými druhy jídel – polévky, hlavní jídla, zákusky, ovoce a saláty, zmrzliny. Obsadili jsme stůl, kam jsme si podle chuti, později podle možnosti ještě něco jíst, nosili střídavě různá jídla a, s prominutím, žrali a žrali. Nápoje k jídlu jsme si museli zaplatit zvlášť. Po 2 hodinách jsme vypadli z té jídelny a

na nejbližší lavičce v parku jsme odpočívali a funěli. Odjžděli jsme z Bristolu do města Clevedon, kde jsme měli rezervovanou velkou chatu v komplexu Warrens Vilage. Mezi tím jsme ještě zastavili na Cliftonsském visutém mostě s úžasným výhledem na řeku Avon po odlivu. S maminou jsme zavzpomínali na řeku Charente ve Francii v roce 2011. Bahnité břehy a na boku v bahně ležící lodě. Ubytovaní na 2 noci bylo perfektní, 2 ložnice, velký obývací a plně vybavená kuchyně.

Užili jsme si trochu klidu v naší haciendě a ještě večer jsme se šli projít po pobřeží Bristolského zálivu Keltského moře v Clevedonu. V restauraci Warrens Vilage jsme poseděli u večere. Druhý den jsme si vyjeli na plánovaný výlet. Nejdříve jsme zavítali na Clevedonský Pier, což je přímořské molo s posezením. Takové jsme navštívili s maminou ve Walesu v roce 2010. Tady jsme ale narazili na typické anglické počasí - vítr, déšť a mlha. Chtěli jsme ale ten Pier vidět a tak jsme si půjčili v pokladně vstupu na Pier pláštěnky a vyrazili jsme na prohlídku. Výhled na moře skoro žádný, tak jsme se jen odfotili a spěchali raději zpět do auta. Další naší zastávkou bylo letecké muzeum Fleet Air Arm Museum u Ilchesteru. S maminou jsme tam vydrželi 2 hodiny, ale Karlové si to užili 5 hodin! Velkou atrakcí byl 1/3 zmenšený testovací Concorde

s prohlídkou ve vnitřní části letadla. Concorde se vyráběl až do té havárie právě v Bristolu. Karlové si vyzkoušeli i kabinu s přetlakem jako v raketě, různé kokpity starých i modernějších letadel nebo maket.

Po občerstvení v recepci muzea jsme vyrazili zpět do Clevedonu, ale po cestě jsme ještě přišli na upoutávku botanické zahrady, což si zase užila mamina s Karlem. Pro mne s Kájou byla spíše zajímavá historická auta na parkovišti té zahrady.

Po návratu z krásného výletu jsme si dali zase večeri v restauraci u našeho bydlení a šli si odpočinout před návratem domů. Ráno jsme odevzdali klíče od naší chaty a odjeli jsme na letiště v Bristolu. Vrátili jsme zapůjčené auto a přečkali na letišti až do našeho odletu do Prahy.

Myslím si, že naše dovolená se velmi vydařila. Už jen tím, že jsme v takové společnosti strávili dovolenou snad poprvé. Propluli jsme celkem na 98 km 46 zdymadel a k tomu těch 2 x 29 zdymadel v kaskádě Caen Hill. Odřídil jsem anglickým autem celkem 210 mil (340km). Na rozdíl od červnové plavby ve Francii se i Kája zapojoval do všech aktivit, dokonce se snažil někde mluvit anglicky. Mamina už v té době trochu trpěla bolestmi nohou, což se projevovalo především při té nádenické práci kolem zdymadel. Netušili jsme, jak se to blbě bude dál vyvíjet.

Vlastimil Pabián, Chabařovice 10.3.2021

